

SENAT DE BELGIQUE BELGISCHE SENAAAT

SESSION DE 1958-1959

2 OCTOBRE 1959

Projet de loi relatif à la coordination
et à la codification des lois.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les modifications successives d'une même loi rendent sa consultation difficile. Le public et même le juge ou l'administrateur doivent se livrer parfois à de longues recherches pour déterminer finalement la règle légale applicable. La coordination de la loi est en pareil cas devenue nécessaire. Elle a pour but d'établir le texte de la loi en tenant compte de toutes les modifications dont celle-ci a fait l'objet. Si ces modifications ont été explicites, la coordination se réduira à une réimpression de la loi, œuvre facile. Si, au contraire, la loi a été implicitement modifiée, sa coordination est un travail plus délicat, qui ne peut être confié qu'à une institution hautement qualifiée, le Conseil d'Etat.

La différence n'est pas grande entre la coordination et la codification des lois. La coordination consiste à réunir toutes les lois qui ont un même objet et à fondre les divers textes modificatifs dans le texte unique de la loi primitive. La codification, au contraire, consiste à grouper diverses lois dont les objets sont analogues ou voisins. Tel serait le cas, par exemple, pour les pensions.

Certaines lois particulières permettent la coordination par arrêté royal (loi du 9 juillet 1951 sur les pensions militaires, art. 4; loi du 1er mars 1958 relative au statut des officiers, art. 99; loi du 27 juin 1956 relative aux habitations à bon marché, art. 24; loi du 5 janvier 1957 relative aux mines, minières et carrières, art. 5). Remarquons que conformément à l'article 107 de la Constitution,

ZITTING 1958-1959

2 OCTOBER 1959

Ontwerp van wet betreffende de coördinatie
en de codificatie van wetten.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De achtereenvolgende wijzigingen van eenzelfde wet maken het moeilijk ze te raadplegen. Het publiek en zelfs de rechter of de administrateur moeten soms lange opzoeken doen om uiteindelijk te bepalen welke wettelijke maatregel moet toegepast worden. In zulk geval is de samenordering van de wet noodzakelijk geworden. Ze heeft voor doel de tekst van de wet vast te leggen, met al de wijzigingen die er werden aangebracht. Indien deze wijzigingen ondubbelzinnig zijn, zal de samenordering zich beperken tot een herdruk van de wet, hetgeen gemakkelijk valt. Indien de wet, integendeel, impliciet werd gewijzigd, is de samenordering een kiese arbeid, die slechts kan toevertrouwd worden aan een zeer bevoegde instelling, de Raad van State.

Het verschil tussen de samenordering en de codificering van de wetten is niet groot. De samenordering bestaat er in alle wetten over hetzelfde onderwerp samen te voegen en de diverse teksten tot wijziging te versmelten met de enige tekst van de oorspronkelijke wet. De codificering, integendeel, bestaat er in diverse wetten te groeperen met hetzelfde of met een gelijkaardig onderwerp. Dit zou bv. het geval zijn voor de pensioenen.

Bepaalde wetten laten de samenordering toe bij koninklijk besluit (wet van 9 juli 1951 op de militaire pensioenen, art. 4; wet van 1 maart 1958 op het statuut van de officieren, art. 99; wet van 27 juni 1956 op de goedkope woningen, art. 24; wet van 5 januari 1957 op de mijnen, groeven en graverijen, art. 5). Merken wij op dat, overeenkomstig artikel 107 van de Grondwet, het konink-

l'arrêté royal de coordination reste soumis au contrôle du juge.

De nombreux textes ne contiennent pas semblable disposition ; la coordination et la codification ne peuvent dans ces cas se faire que par une nouvelle intervention du pouvoir législatif.

Quelques exemples montreront l'utilité des mesures qui font l'objet de la présente loi.

La loi du 24 mai 1854 sur les brevets d'invention a été modifiée explicitement par dix lois successives et plusieurs lois et arrêtés de pouvoirs spéciaux la complètent ou y dérogent implicitement.

Les lois coordonnées du 14 décembre 1932 sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité, ont été modifiées de manière expresse par huit lois postérieures, et cinq lois autonomes sont relatives au même objet.

La loi du 25 ventôse an XI qui organise le notariat, a été modifiée plus de treize fois. Un nombre considérable de lois ou de dispositions légales la complètent ou y dérogent implicitement.

La matière de la procédure pénale militaire est actuellement disséminées dans un très grand nombre de lois. Les lois du 15 juin 1899 qui constituaient un début de codification ont été modifiées par une vingtaine de lois ultérieures. Plusieurs lois autonomes complètent la matière ; certaines datent encore des débuts de la période hollandaise.

Si la loi du 4 août 1890 relative à la falsification des denrées alimentaires, d'ailleurs fort courte, n'a pas été souvent modifiée, de nombreuses lois sont venues restreindre son champ d'application et légiférer de façon concurrente pour de nombreuses denrées.

La législation des douanes est particulièrement touffue ; la loi de base du 26 août 1882 a subi un nombre considérable de modifications expresses ; de très nombreuses lois autonomes y dérogent ou la complètent implicitement.

La législation des poids et mesures est extrêmement complexe. Cinq lois règlent la matière ; la plupart de ces lois ont elles-mêmes été modifiées plusieurs fois.

La loi du 15 mai 1912 sur la protection de l'enfance a été modifiée une dizaine de fois, expressément ou implicitement.

La seule recherche du nombre des lois qui ont modifié ou complété la loi provinciale et la loi communale constituerait à elle seule tout un travail.

lijk besluit tot coördinatie aan de controle van de rechter onderworpen blijft.

Talrijke teksten bevatten geen dergelijke bepaling ; de samenordering en codificering kunnen in dat geval slechts geschieden door een nieuwe tussenkomst van de wetgevende macht.

Enkele voorbeelden zullen het nut aantonen van de maatregelen die het voorwerp uitmaken van de huidige wet.

De wet van 24 mei 1854 op de patenten werd uitdrukkelijk gewijzigd door tien achtereenvolgende wetten en verschillende wetten en besluiten houdende bijzondere machten vullen ze aan of wijken er impliciet van af.

De samengeordende wetten van 14 december 1932 op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit werden uitdrukkelijk gewijzigd door acht latere wetten en er zijn vijf alleenstaande wetten over hetzelfde onderwerp.

De wet van 25 ventôse jaar XI, tot inrichting van het notariaat, werd dertien maal gewijzigd. Een groot aantal wetten of wetsbepalingen vullen ze aan of wijken er impliciet van af.

De stof van de militaire strafwetten is thans verspreid over een zeer groot aantal wetten. De wetten van 15 juni 1899, die een begin van codificering uitmaakten, werden door een twintigtal latere wetten gewijzigd. Verschillende autonome wetten vullen deze stof aan ; sommige dagtekenen nog van het begin van het Nederlands Tijdperk.

Indien de, overigens zeer korte, wet van 4 augustus 1890 op de vervalsing van de eetwaren niet dikwijls werd gewijzigd, hebben talrijke wetten nochtans het toepassingsveld van deze wet beperkt en voor tal van waren evenwijdig lopende beslissingen getroffen.

De douanewetgeving is buitengewoon moeilijk ; de basiswetgeving van 26 augustus 1882 werd zeer dikwijls uitdrukkelijk gewijzigd ; talrijke autonome wetten wijken er van af of vullen ze impliciet aan.

De wetgeving op de maten en gewichten is buitengewoon ingewikkeld. De stof wordt geregeld door vijf voorname wetten ; de meeste van deze wetten zelf werden verschillende malen gewijzigd.

De wet van 15 mei 1912, op de Kinderbescherming werd, hetzij uitdrukkelijk, hetzij impliciet, een tiental malen gewijzigd.

Het opzoeken van een aantal wetten die de provincie- en de gemeentewet hebben gewijzigd is op zichzelf al een heel werk.

L'assistance publique est réglée par trois lois de base, dont chacune a été modifiée plusieurs fois.

La législation minière, contenue en principe dans les lois coordonnées du 15 septembre 1919, a subi une quinzaine de lois modificatives.

En matière de législation sociale, le seul arrêté-loi de base du 28 décembre 1944, a été modifié une dizaine de fois.

La législation relative à la voirie se trouve dispersée et imbriquée dans d'autres lois particulières (relatives aux autorisations de bâtir, aux expropriations, à l'urbanisme, etc.).

Ces exemples manifestent la nécessité des coordinations. Celle des codifications apparaît d'une constatation bien plus brève : le droit belge actuel se compose de près de vingt mille textes législatifs et réglementaires. Ce nombre énorme, qui augmente sans cesse, nuit au droit lui-même. La codification qui groupera dans des codes peu nombreux de multiples lois particulières constitue une réforme de simplification administrative.

**

Le projet a pour objet de permettre à tous les Ministres et notamment au Ministre qui a l'administration générale dans ses attributions, de coordonner et de codifier les textes légaux avec le concours du Conseil d'Etat et particulièrement de son Bureau de Coordination.

Il se recommande en effet de recourir à l'organisme qui, par son expérience et ses archives est le plus capable d'accomplir ce travail : le Bureau de Coordination du Conseil d'Etat.

L'avis du Conseil d'Etat, rendu comme à l'ordinaire sur le rapport d'un membre de l'Auditorat, soulèvera et résoudra tout problème de droit que poserait la coordination ou la codification. Il est donc utile de publier l'avis du Conseil d'Etat et les éventuelles justifications du Bureau de Coordination.

Le projet ne se préoccupe ni de la coordination ni de la codification des arrêtés royaux ou ministériels. Il va de soi que ce travail peut toujours être accompli avec le concours du Bureau de Coordination et du Conseil d'Etat. En ce cas, la procédure prévue par le projet sera strictement suivie.

De openbare onderstand wordt geregeld door drie basiswetten, die elk verschillende malen werden gewijzigd.

De mijnwetgeving, die in beginsel voorkomt in de wetten van 15 september 1919, werd door een vijftiental wetten tot wijziging gevolgd.

Inzake sociale wetgeving werd de enige basisbesluitwet van 28 december 1944 een tiental malen gewijzigd.

De wetgeving inzake wegenissen is verspreid en opgenomen in andere bijzondere wetten (betreffende de bouwvergunningen, de onteigeningen, het urbanisme, enz...).

Deze voorbeelden wijzen op de noodzakelijkheid om samen te ordenen. De noodzaak om te codificeren blijkt op een veel kortere wijze : het huidige Belgisch recht bestaat uit ongeveer twintigduizend wets- en reglementteksten. Dit enorm aantal, dat nog steeds aangroeit, is een belemmering voor het recht zelf. De codificering, die in weinig talrijke wetboeken een groot aantal bijzondere wetten zal groeperen, betekent een hervorming met als doel een administratieve vereenvoudiging.

**

Het ontwerp heeft voor doel aan alle Ministers en onder andere aan de Minister, die het Algemeen Bestuur onder zijn bevoegdheid heeft, toe te laten wetteksten samen te ordenen en te codificeren, met behulp van de Raad van State en voornamelijk van zijn Coördinatiebureau.

Het is inderdaad aangewezen de hulp in te roepen van het organisme dat, door zijn ondervinding en zijn archief, het meest geschikt is om dit werk te verrichten : het Coördinatiebureau van de Raad van State.

Het advies van de Raad van State, zoals gewoonlijk uitgebracht op verslag van een lid van het Auditoraat, zal alle rechtsvraagstukken, gesteld door de samenordering of de codificering, doen oprijzen en ze oplossen.

Het ontwerp behelst noch de samenordering noch de codificering van de koninklijke of ministeriële besluiten. Het spreekt vanzelf dat dit werk altijd met de medewerking van het Coördinatiebureau en met deze van de Raad van State mag worden gedaan. In dit geval zal de procedure voorzien bij het ontwerp nauwgezet dienen nageleefd.

Le Roi, dans son arrêté, le Conseil d'Etat dans son avis et le bureau de coordination dans son projet peuvent librement établir la forme des textes.

De Koning in zijn besluit, de Raad van State in zijn advies, het Coördinatiebureau in zijn ontwerp, mogen vrij de vorm der teksten vaststellen.

Le Premier Ministre,

De Eerste-Minister,

G. EYSKENS.

*Le Ministre, vice-Président du Conseil
de Cabinet,*

*De Minister, Ondervoorzitter
van de Kabinetsraad,*

A. LILAR.

**Projet de loi relatif à la coordination
et à la codification des lois.**

BAUDOUIN,
ROI DES BELGES.

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Premier Ministre et de Notre Ministre, Vice-Président du Conseil de Cabinet, et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Vu l'avis du Conseil d'Etat,

**NOUS AVONS ARRETE ET ARRE-
TIONS :**

Notre Premier Ministre et Notre Ministre Vice-Président du Conseil, sont chargés de présenter en Notre Nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article Premier.

Le Roi peut coordonner ou codifier les lois selon la procédure réglée par les articles suivants.

Art. 2.

Le Ministre qui a l'Administration générale dans ses attributions ou le Ministre compétent demande au Bureau de Coordination du Conseil d'Etat, par l'intermédiaire du Premier Président, de coordonner ou de codifier la législation qu'il lui désigne.

Art. 3.

Le Ministre soumet le projet de coordination ou le projet de code à l'avis motivé de la section de législation du Conseil d'Etat.

Art. 4.

L'arrêté royal de coordination ou de codification doit contenir des moyens de références qui doivent permettre de retrouver le texte originel de chaque disposition coordonnée ou codifiée.

Art. 5.

L'avis du Conseil d'Etat ainsi que les éventuelles notes justificatives du Bureau de coordination sont publiés avec l'arrêté royal de coordination ou de codification.

**Ontwerp van wet betreffende de coördinatie
en de codificatie van wetten.**

BOUDEWIJN,
KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden,
HEIL.

Op de voordracht van Onze Eerste-Minister en van Onze Minister, Onder-Voorzitter van de Kabinetsraad, en op het in Raad overlegde advies van Onze Ministers,

Gelet op het advies van de Raad van State,

**HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUI-
TEN WIJ :**

Onze Eerste-Minister en Onze Minister, Onder-Voorzitter van de Kabinetsraad, zijn gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp in te dienen waarvan de tekst volgt :

Eerste Artikel.

De Koning kan wetten coördineren of codificeren volgens de in de volgende artikelen vastgestelde procedure.

Art. 2.

De Minister tot wiens bevoegdheid het Algemeen Bestuur behoort of de bevoegde Minister vraagt aan het Coördinatiebureau van de Raad van State, door toedoen van de Eerste-Voorzitter, de wetgeving die hij aanwijst te coördineren of te codificeren.

Art. 3.

De Minister onderwerpt het coördinatie- of codificatieontwerp aan het met reden omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

Art. 4.

Het koninklijk besluit tot coördinatie of codificatie moet verwijzingsmiddelen bevatten aan de hand waarvan de oorspronkelijke tekst van elke gecoördineerde of gecodificeerde bepaling kan worden teruggevonden.

Art. 5.

Het advies van de Raad van State met de eventuele aantekeningen ter verantwoording van het Coördinatiebureau wordt samen met het koninklijk besluit tot coördinatie of codificatie bekendgemaakt.

Art. 6.

Lorsque la coordination ou la codification comprend des textes dont il n'existe pas encore de version néerlandaise officielle, ces coordinations ou codifications devront être soumises au législateur pour ratification.

Donné à Bruxelles, le 21 septembre 1959.

Art. 6.

Coördinaties of codificaties die teksten bevatten waarvan de officiële Nederlandse versie nog ontbreekt, moeten aan de wetgever ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Gegeven te Brussel, 21 september 1959.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :
Le Premier Ministre,

VAN KONINGSWEGE :
De Eerste-Minister,

G. EYSKENS.

Le Ministre, vice-Président du Conseil
de Cabinet,

De Minister, Ondervoorzitter
van de Kabinetsraad,

A. LILAR.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre chargé de l'Administration générale, le 25 mars 1959, d'une demande d'avis sur un projet de loi « relatif à la coordination et à la codification des lois », a donné le 15 avril 1959 l'avis suivant :

L'objet du projet est de permettre au Roi de coordonner et de codifier les lois avec le concours du bureau de coordination du Conseil d'Etat. Dans l'intention du Gouvernement, le Roi disposerait à cet effet de pouvoirs très étendus et ne serait limité que par l'obligation de ne modifier en rien la portée des textes. L'exposé des motifs déclare, en effet : « Le Roi dans son arrêté, le Conseil d'Etat dans son avis, et le bureau de coordination dans son projet, peuvent établir librement la forme des textes ».

Le projet soulève les observations suivantes :

I.

Aux termes de l'article 2 du projet, « le Ministre qui a l'Administration générale dans ses attributions ou le Ministre compétent, demande au bureau de coordination du Conseil d'Etat de coordonner ou de codifier la législation qu'il lui désigne. »

Il semble résulter de cette disposition que tout Ministre pourrait adresser directement au dit Bureau une demande de coordination ou de codification sans passer par le Premier Président du Conseil.

Une telle procédure ne tiendrait pas compte des règles établies par l'assemblée générale lors de l'institution du Conseil, ni des dispositions de l'article 54 du Règlement d'ordre intérieur du Conseil d'Etat.

Aux termes dudit article, « la documentation du bureau de coordination est à la disposition du Conseil d'Etat... Le bureau de coordination ne donne suite à aucune demande de renseignements venant de l'extérieur sans l'autorisation du Premier Président... ». Il résulte de ce texte que toutes les relations du bureau avec les divers services se font actuellement à l'intervention du Premier Président.

Si l'intention du Gouvernement n'est pas de déroger à cet état de choses, ni de modifier les règles antérieurement arrêtées, il y aurait lieu d'insérer à l'article 2, après les mots : « ... Bureau de coordination du Conseil d'Etat », les mots « par l'intermédiaire du Premier Président ».

II.

L'article 5 parle d'« éventuelles justifications » du bureau de coordination qui sont publiées avec l'arrêté royal de coordination ou de codification. Il résulte des renseignements fournis par le délégué du Gouvernement que ces « justifications » sont les notes éventuelles qui accompagnent le projet de coordination lorsque ce projet est transmis au Ministre et qui y seront jointes lorsqu'il sera soumis à l'avis de la section de législation. L'intention du Gouvernement serait mieux précisée en remplaçant le mot « justifications », dont le sens pourrait prêter à confusion, par les mots « notes justificatives ».

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 25e maart 1959 door de Minister belast met het Algemeen Bestuur verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « betreffende de samenordering en de codificering der wetten », heeft de 15^e april 1959 het volgend advies gegeven :

De bedoeling van het ontwerp is de Koning in staat te stellen, wetten te coördineren en te codificeren met de medewerking van het Coördinatiebureau van de Raad van State. In de opvatting van de Regering zou de Koning daartoe over zeer ruime bevoegdheden beschikken, en onder dit voorbehoud alleen dat hij niet aan de strekking van de teksten mag raken. De memorie van toelichting verklaart immers : « De Koning in zijn besluit, de Raad van State in zijn advies, het Coördinatiebureau in zijn ontwerp, mogen vrij de vorm der teksten vaststellen. »

Het ontwerp biedt stof tot de volgende opmerkingen :

I.

Artikel 2 van het ontwerp bepaalt : « De Minister die het Algemeen Bestuur in zijn bevoegdheid heeft, of de bevoegde Minister, vraagt aan het Coördinatiebureau van de Raad van State de wetgeving door hem aangeduid samen te ordenen of te codificeren. »

Deze bepaling schijnt erop te wijzen, dat een Minister rechtstreeks, buiten de Eerste-Voorzitter van de Raad om, een coördinatie of een codificatie aan het genoemde bureau zou kunnen vragen.

Zulk een proceduur zou geen rekening houden met de regelen, die de algemene vergadering bij het tot stand komen van de Raad heeft vastgesteld of met het voorschrift van artikel 54 van het reglement van orde van de Raad van State.

Dit artikel bepaalt : « Het bureau voor samenordering houdt zijn documentatie ter beschikking van de Raad van State... Behoudens toelating van de Eerste-Voorzitter geeft het bureau geen gevolg aan vragen om inlichtingen gesteld door personen die geen deel uitmaken van de Raad van State. » Hieruit blijkt dat alle betrekkingen van het bureau met de onderscheiden diensten thans plaats hebben door bemiddeling van de Eerste-Voorzitter.

Als de Regering niet bedoelt, aan deze stand van zaken te raken of vastgelegde regelen te veranderen, voege men in artikel 2, na de woorden : « ... Coördinatiebureau van de Raad van State » de woorden in : « ... door toedoen van de Eerste-Voorzitter ».

II.

Artikel 5 spreekt van « gebeurlijke rechtvaardigingen » van het Coördinatiebureau die samen met het koninklijk besluit « tot samenordering of codificering » worden bekendgemaakt. Naar de gemachtigde van de Regering heeft uitgelegd, worden onder deze « rechtvaardigingen » verstaan de eventuele aantekeningen, die bij het coördinatie-ontwerp gaan wanneer dit aan de Minister wordt toegezonden en die daarbij zullen worden gevoegd als het ontwerp aan de afdeling wetgeving voor advies wordt voorgelegd. Om de bedoeling van de Regering te verduidelijken, vervange men hier de dubbelzinnige term « rechtvaardigingen » door « aantekeningen ter verantwoording ».

III.

Pour le cas où un texte dont il n'existe pas encore de version néerlandaise légale devrait être repris dans une coordination ou une codification, celles-ci pourraient être l'occasion d'établir cette version.

Pour conférer à cette version néerlandaise la même force légale que celle des textes français, ces coordinations et codifications devront être soumises au législateur.

A cet effet, le Conseil d'Etat propose un article 6 qui disposerait que :

« Lorsque la coordination ou la codification comprend des textes dont il n'existe pas encore de version néerlandaise légale, ces coordinations ou codifications devront être soumises au législateur pour ratification. »

**

Pour le surplus, le Conseil d'Etat propose une nouvelle rédaction pour le texte néerlandais du projet.

III.

Voor het geval dat een tekst, waarvan de wettelijke Nederlandse versie vooralsnog ontbreekt, in een coördinatie of een codificatie moet worden opgenomen, zou dit een gelegenheid kunnen zijn om deze versie vast te stellen.

Opdat de aldus vastgestelde Nederlandse teksten even rechtsgeldig als de Franse kunnen zijn, zouden coördinatie en codificatie dan aan de wetgever moeten worden voorgelegd.

Daarom stelt de Raad van State een artikel 6 voor, als volgt :

« Coördinaties of codificaties, die teksten bevatten waarvan de wettelijke Nederlandse versie nog ontbreekt, moeten aan de wetgever ter bekrachtiging worden voorgelegd. »

**

Voorts beveelt de Raad van State de volgende Nederlandse tekst aan voor de artikelen van het ontwerp. Deze tekst houdt rekening met de in het advies gemaakte opmerkingen.

**ONTWERP VAN WET BETREFFENDE
DE COÖRDINATIE EN DE CODIFICATIE
VAN WETTEN.**

Artikel 1.

De Koning kan wetten coördineren of codificeren volgens de in de volgende artikelen vastgestelde procedure.

Artikel 2.

De Minister tot wiens bevoegdheid het Algemeen Bestuur behoort of de bevoegde Minister vraagt aan het Coördinatiebureau van de Raad van State, door toedoen van de Eerste-Voorzitter, de wetgeving die hij aanwijst te coördineren of te codificeren.

Artikel 3.

De Minister onderwerpt het coördinatie- of codificatie-ontwerp aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State.

Artikel 4.

Het koninklijk besluit tot coördinatie of codificatie moet verwijzingsmiddelen bevatten aan de hand waarvan de oorspronkelijke tekst van elke gecoördineerde of gecodificeerde bepaling kan worden teruggevonden.

Artikel 5.

Het advies van de Raad van State met de eventuele aantekeningen ter verantwoording van het Coördinatiebureau wordt samen met het koninklijk besluit tot coördinatie of codificatie bekendgemaakt.

Artikel 6.

Coördinaties of codificaties, die teksten bevatten waarvan de wettelijke Nederlandse versie nog ontbreekt, moeten aan de wetgever ter bekrachtiging worden voorgelegd.

La chambre était composée de

MM. J. SUETENS, premier président ;

M. SOMERHAUSEN et G. HOLOYE, conseillers d'Etat ;

A. BERNARD et Ch. VAN REEPINGHEN, assesseurs de la section de législation ;

C. ROUSSEAUX, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. SUETENS.

Le rapport a été présenté par M. E. JOACHIM, auditeur général.

Le Greffier, — De Griffier,
(s./get.) C. ROUSSEAUX.

Pour expédition délivrée au Ministre chargé de l'Administration générale.

Le 29 avril 1959.

Pour le Greffier du Conseil d'Etat,

De kamer was samengesteld uit de

HH. J. SUETENS, eerste-voorzitter ;

M. SOMERHAUSEN en G. HOLOYE, raadsheeren van State ;

A. BERNARD en Ch. VAN REEPINGHEN, bijzitters van de afdeling wetgeving ;

C. ROUSSEAUX, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. SUETENS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. JOACHIM, auditeur-generaal.

Le Président, — De Voorzitter,
(s./get.) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister belast met het Algemeen Bestuur.

De 29e april 1959.

Voor de Griffier van de Raad van State,

(s./get.) M. JACQUEMIJN.